

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Șavga Inga, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ștefan Vodă din 11 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, în cauza penală privind-o pe

Șavga Inga XXXX, născută la xxxxxxxx, originară și domiciliată în r-nul xxxxx, s. xxxx, str. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.10.2016 – 11.11.2016 (prima instanță);
2. 13.12.2016 – 23.03.2017 (instanța de apel);
3. 30.05.2017 – 19.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 11 noiembrie 2016, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Șavga Inga a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia într-un penitenciar pentru femei de tip închis.

Acțiunea civilă intentată de către acuzatorul de stat, a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Șavga Inga în beneficiul statului prejudiciul cauzat în sumă de 873 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Șavga Inga la data de 22.07.2016, în jurul orei 13:00, aflându-se la domiciliul situat în s. xxxx, r-nul xxxx, în cadrul unui conflict între ea și concubinul său, Jordan Victor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubin, intenționat i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, după care cu o tigiaie din fontă, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului.

Ca rezultat a loviturilor aplicate, la 22.07.2016 ora 20:30 a survenit decesul lui Jardan Victor.

În baza raportului de expertiză medico-legală nr.090 din 08.08.2016 s-a concluzionat că moartea lui Jardan Victor a survenit la 22.07.2016, în rezultatul traumei cranio – cerebrale închise. Vătămările sus menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu un corp contondent, cu 6-8 ore până la deces și sunt în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală gravă.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatei Șavga Inga în baza prevederilor art. 201¹ alin. (4) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de către un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpata Șavga Inga, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri și reexaminarea expertizei, invocând că nu a săvârșit nici o infracțiune, concubinul său s-a lovit la cap în alte circumstanțe neștiute de ea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate just, fiind încadrate acțiunile inculpatei Șavga Inga în baza dispozițiilor art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele inculpatei precum că nu l-a lovit pe concubin, că a recunoscut vina deoarece era în stare de șoc și avocatul i-a promis că nu v-a primi o pedeapsă privativă de libertate, din motiv că legiuitorul a condiționat judecata pe baza probelor administrate în cadrul procedurii pre-judiciare prin: recunoașterea de către inculpată în totalitate a faptelor incriminate și nedorința de a fi administrate probe noi. În acest sens instanța de apel a menționat că inculpata Șavga Inga a recunoscut fapta și încadrarea juridică a acesteia în rechizitoriu, asupra cărora nu a avut obiecții, fiindu-i explicate consecințele, mai mult instanța de apel a specificat că cererea cu solicitarea de a fi judecată cauza în procedură simplificată a fost întocmită de inculpată și a fost pusă în discuție, inculpata fiind întrebată dacă susține cererea dată, aceasta confirmând că o susține pe deplin.

Totodată, instanța de apel nu a intervenit în sentința primei instanțe, nici în partea stabilirii pedepsei inculpatei Șavga Inga, concluzionând că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată inculpatei, s-a ținut cont de toate

circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Asupra acțiunii civile, instanța de apel a menționează că soluția primei instanțe este una corectă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Șavga Inga, care fără a invoca nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită să fie achitată și indică următoarele argumente:

- nu este vinovată de săvârșirea infracțiunii imputate;
- nu a săvârșit nici o infracțiune, victima a suferit leziuni corporale în circumstanțe neștiute de ea;
- ei îi poate fi înaintată învinuirea doar pentru ducerea în eroare a poliției care a venit la fața locului;
- este mamă a 6 copii.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece nu întrunește cerințele de formă și conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală, or recurentul nu a argumentat ilegalitățile hotărârii atacate și nu a invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată pe cauza în speță.

Mai mult, invocă că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar recurenta nu putea să invoce că infracțiunea nu a fost comisă de ea, ca temei de recurs.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurenta nu invocă nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar din textul recursului declarat rezultă că recurenta își manifestă dezacordul cu constatarea instanțelor de judecată privind vinovăția acesteia, ea invocând că este nevinovată și că nu a comis acțiunile incriminate ei, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, sub aspectul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, cu referire la alegațiile recurente descrise la pct. 6 a prezentei decizii, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizia sa (f.d. 74-77, vol. II), corect a conchis că sentința primei instanțe urmează a fi menținută, cu respingerea ca nefondat a apelului declarat de inculpată, deoarece cauza în prima instanță a fost judecată în procedura simplificată, la cererea inculpatei (f.d. 16, vol. II), cu respectarea cerințelor art. 364¹ Cod de procedură penală, acesteia fiindu-i explicată esența acestei proceduri, drepturile și obligațiile ei, precum și urmările acesteia, fapt confirmat prin declarațiile ei din ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 24, vol. II). Totodată, vinovăția acesteia în săvârșirea faptei incriminate în rechizitoriu a fost reținută ca fiind confirmată pe deplin prin probe suficiente, administrate de organul de urmărire penală, apreciate just de către instanțele de judecată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar argumentele instanțelor ierarhic inferioare aduse în motivarea soluției adoptate, în virtutea corectitudinii lor se acceptă și se însușesc de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, Colegiul penal mai invocă că împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate, aceeași regulă aplicându-se și în cazul contestării acestor hotărâri judecătorești cu recurs ordinar.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de instanțele de judecată, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Șavga Inga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, în cauza penală privind-o pe **Șavga Inga Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda